

РЕШЕНИЕ

№ 7497

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8319** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН.

С Решение № 147384/ 13.07.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав по НАХД № 19503/ 2019 г. е потвърдено Наказателно постановление №К-14919/ 23.08.2019 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл.210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева за нарушение на чл.68д, ал.2, т.7 ЗЗП.

Недоволен от решението е останало санкционираното дружество, което с доводи за нарушения на процесуалния и материалния закон моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Твърди, че са неправилни изводите на съда за пълно описание на извършеното нарушение, неоснователни били аргументите, че дружеството не е извършило ремонт, описаната фактическа обстановка не се субсумирала в състава на нелоялната заблуждаваща търговска практика по чл.68д, ал.2, т.7 от ЗЗП.

В писмен отговор по жалбата ответникът по касационното оспорване я намира за неоснователна и недоказана. Счита, че НП е издадено при правилно прилагане на материалния закон и отсъствие на допуснати процесуални нарушения.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 07.12.2018 г. потребител закупил от магазин на [фирма] мобилен телефон „I. SE 32GB S. G. MP822GB/A“. На 27.09.2018 г. потребителят предявил в магазин на дружеството, находящ се в [населено място], [улица] рекламация на телефона, с оплакване „шум в слушалката при разговор“. На 16.10.2018 г. на потребителя бил даден друг апарат, заменен с не с нов, а с рециклиран такъв. Апарата не бил в оригинална кутия, липсвали и необходимите аксесоари. Като счел, че апаратът е бил заменен с рециклиран, потребителят подал жалба до КЗП. След извършена проверка от служител на КЗП било прието, че е налице нарушение на чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.2, т.7 ЗЗП – заблуждаваща търговска практика, тъй като телефонът на потребителя е бил заменен, но не с нов, а с рециклиран такъв, като по този начин потребителят се заблуждавал, че апаратът му е заменен с нов, което можело да го насърчи да не иска разваляне на договора. При така установеното е направен извод за извършено административно нарушение и срещу дружеството на 28.02.2019 г. бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП. Същото е прието от въззивната инстанция за законосъобразно издадено – при отсъствие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При извършената проверка съдът в настоящия му състав намира, че изводите на въззивната инстанция по приложението на закона са съответни на установената по делото фактическа обстановка.

Чл.68в ЗЗП забранява прилагането от търговците на нелоялни търговски практики. Основният фактически състав на нелоялната търговска практика е разписан в чл.68г, ал.1 ЗЗП и изисква кумулативното наличие на три елемента: да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и прилаганата търговска практика да променя или да е в състояние да промени

съществено икономическото поведение на средния потребител. Според ал.4 на същата разпоредба нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл.68д - 68к. Съгласно чл.68д, ал.1 ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал.2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Съставът, под който АНО е подвел процесното деяние, е този по чл.68д, ал.2, т.7 ЗЗП, според която разпоредба обстоятелствата по ал.1 включват информация за правата на потребителя, включително правото му да замени стоката, да развали договора, да му бъде възстановена заплатената от него сума на основание чл.112 - 115 или рисковете, на които потребителят може да бъде изложен.

Според разпоредбата на чл.112, ал.1 ЗЗП при несъответствие на потребителската стока с договора за продажба потребителят има право да предяви рекламация, като поиска от продавача да приведе стоката в съответствие с договора за продажба. В този случай потребителят може да избира между извършване на ремонт на стоката или замяната ѝ с нова, освен ако това е невъзможно или избраният от него начин за обезщетение е непропорционален в сравнение с другия. В настоящия случай на потребителя не е предоставено ново устройство, нито е извършен ремонт на апарата. Действително същият е подменен, но не с нов, а с рециклиран такъв. Записаното в сервизния протокол сочи на извод за прилагана от търговеца нелоялна търговска практика от вида на заблуждаващите, тъй като предоставяне на потребителя информация, че телефонът му е отресториран, но всъщност е заменил устройството с друго и то рециклирано. Предоставянето на тази невярна информация въвежда потребителя в заблуждение и пречатства упражняване на правата му, а именно да прецени и вземе информирано решение за разваляне на договора с оглед реално предлаганите от търговеца възможности за удовлетворяване на предявената от него рекламация. Предоставянето на невярна информация относно начина на удовлетворяване на рекламации се отразява и на икономическото поведение на средния потребител при вземането на решение дали да закупи стоката или не. Неоснователно намира съдът възражението за недоказаност на административнонаказателното обвинение – направената констатация се потвърждава както от представения сервизен протокол, в който са описани извършените по апарата на потребителя дейности, така и от обяснението на дружеството във връзка с жалбата. Ето защо като е приел, че с описаните действия търговецът е нарушил забраната по чл.68в ЗЗП и правилно за това деяние е ангажирана отговорността му по чл.210а ЗЗП, районният съд е постановил акта си при правилно приложение на материалния закон. Посочената разпоредба предвижда, че за нарушения от този вид на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 1000 лева до 30 000 лева. В настоящия случай санкцията е наложена в размер на 1000 лева – законоустановения минимум, който размер съдът намира, че съответства на тежестта на извършеното нарушение.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в

сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2
ЗАНН Административен съд София-град, XXI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №147384 от 13.07.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав, постановено по НАХД №19503/ 2019 г. с което е потвърдено Наказателно постановление №К-14919/ 23.08.2019 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.